

N. E. MANITAKHΣ

Διευθυντής

ΠΑΡΟΝΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΚΑΤὰ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ		ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις	ἑτησίᾳ δρ. ν. 8	Θύρα, πριγκήπισσα τῆς Δανιμαρκίας (μετὰ εἰκόνας).—Ὁ Μυστηριώδης Θάλαμος, Paul Féval, (τέλος).—Περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ τμήματος ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει, ὑπὸ Α. Μανσόλα, (συνέχ.).—Εὐκάλυπτος, (τέλος).—Καλάνου τελευτή.—Οἱ δύο Καλλιτέχναι, (συνέχ.).—Ποικίλα.—Ποιήσις. Ὅποιος ὁ ποιητής.—Λύσις ἀνίγματος.—Ἀνίγμα.—Γνωστοποιήσεις.	Ἐν Ἀθήναις..... Λεπ. 40
» »	ἑξαμην. » 5		» ταῖς ἐπαρχίαις..... » 45
» ταῖς ἐπαρχ.	ἑτησίᾳ » 40		» τῷ ἐξωτερικῷ..... » 25
» »	ἑξαμην. » 6		
» τῷ ἐξωτερικῷ	ἑτησίᾳ φρ. 45		Φύλλα προηγούμενα λεπτ.

ΘΥΡΑ

Ἡ πριγκήπισσα τῆς Δανιμαρκίας Θύρα-Ἀμαλία-Καρολίνα-Καρλόττα-Ἄννα, ἀδελφή τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου, προτελευταῖον τέκνον τοῦ βασιλέως τῆς Δανιμαρκίας Χριστιανοῦ καὶ τῆς βασιλίσσης Λουίζης, ἐγεννήθη τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1853 καὶ ἐβαπτίσθη τῇ 11 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Τὰ τέσσαρα τελευταῖα ὀνόματα αὐτῆς εἶναι τὰ τῆς ἀναδόχου καὶ ἐκ μητρὸς μάμμης κομήσσης Καρλόττας τῆς Ἑσθης· τὸ ὄνομα Θύρα εἶναι ἱστορικὸν ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς Δανιμαρκίας. Τὸ ὄνομα αὐτὸ ἔφερον ἡ βασίλισσα Θύρα τοῦ Δανεβρόδ, ἀκμάσασα περὶ τὰ 940, ἣτις ὠκοδόμησε τεῖχος ὀρίζον τὰ ὄρια τῆς Δανεβέρκης καὶ προστατεύον αὐτὰ ἐν Ἰουτλάνδῃ, ὅπερ διέμεινεν ὄρθιον ἐπὶ μίαν περίπου χιλιετηρίδα καὶ κατεβρίθθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν κατὰ τὴν Δανικὴν ἐκστρατείαν.

Τὸ ὄνομα Θύρα, δοθὲν εἰς τὴν πριγκήπισσαν, ἐθεωρήθη παρὰ τῶν Δανῶν ὡς τιμὴ ἀπονεμομένη εἰς τὸ ἔθνος· ὡς καὶ τὸ τῆς Δάγμαρ, δοθὲν εἰς τὴν ἀδελφὴν τῆς, σήμερον ὑπὸ

ΘΥΡΑ

πριγκήπισσα τῆς Δανιμαρκίας.

τὸ ὄνομα Μαρία-Θεοδωρόβνα σύζυγον τοῦ διαδόχου τοῦ βωσσικοῦ θρόνου, εἰς ἀνάμνησιν τῆς συζύγου Βαλδεμάρου τοῦ νικητοῦ.

Τὴν πριγκήπισσαν Θύραν ἠτύχησε νὰ γνωρίσῃ ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἐλθοῦσαν πρό τινων ἐτῶν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ βασιλέως ἀδελφοῦ τῆς· δὲν ἔχει αὐτὴ τὴν ἀπαστράπτουσαν καλλονὴν τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἀλεξάνδρας, συζύγου τοῦ πριγκηπος τῆς Οὐαλλίας, διαδόχου τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς ἡ πολυθέλητος καλλονὴ περιβάλλεται ὑπὸ ἀβρῆτου χάριτος. Ζωηρά, πνευματώδης, εὐπροσήγορος, συμπαθὴς, ὑποδουλεῖ δι' ἐνὸς μόνου βλέμματος τῶν ὑγρῶν καὶ λαμπρῶν αὐτῆς ὀφθαλμῶν. Φίλη τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ καλλιτεργούσα αὐτάς, ζωγραφεῖ καὶ κρούει τὸ κλειδοκύμβαλον μετ' ἰδιαζούσης τέχνης.

Τῇ 10 Δεκεμβρίου 1878 ἐτελέσθησαν ἐν Κοπενάγη οἱ γάμοι τῆς μετὰ τοῦ δούκως τῆς Κουμπερλάνδης, υἱοῦ τοῦ ἀποθανόντος βασιλέως τοῦ Ἀνόβερ, Ἐρνέστου-Αὐγούστου--Γουλιέλμου-Ἀδόλφου--Γεωργίου-Φρεδερίκου, γεννη-

θέντος τῆ 9 Σεπτεμβρίου 1845. Ὁ πατήρ του Γεώργιος Ε'. βασιλεὺς τοῦ Ἀνόβερ, ἐξάδελφος τῆς Βικτωρίας, ἀπώλεσε διὰ τῆς γεννήσεως αὐτῆς τὰς ἐλπίδας του εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου τὸ 1866 τὸ Ἀνόβερ κατεκτήθη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Μαντάυφελ καὶ ἐκηρύχθη πρωσικὴ ἐπαρχία.

Ὁ δούξ τῆς Κουμπερλάνδης ἔχει ἐτήσιον εἰσόδημα καθαρὸν, ἐκτὸς τῶν συντάξεων τὰς ὁποίας πληρώνει, 600, 000 φράγκων.

Ὁ δούξ κέκτηται προσέτι τὸν διάσημον ἀργυροῦν θησαυρὸν τοῦ Ἀνόβερ, συγκεῖμενον ἐκ τῶν ἀργυρῶν σκευῶν τοῦ οἴκου τῶν Γουέλφων, εὐρισκόμενον εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς ἀγγλικῆς τραπέζης καὶ ἐκτιμώμενον ἀντὶ δέκα ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἔχει δὲ συλλογὴν νομισμάτων, νομισματοσήμων, μεταλλίων, καὶ ἀντικειμένων τέχνης μεγίστης ἀξίας· πρὸς δὲ καὶ ἀνάκτορον ἐγγὺς τῆς Βιέννης.

E. Σχ.

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΘΑΛΑΜΟΣ

Paul Féval

Τέλος.

— Θέλετε ν' ἀποθάνῃ ὁ δυστυχῆς μου φίλος; ἔκοιξε μετὰ τόνου παθητικοῦ ὁ Ραυμόνδος.

— Ἄλλ' ἢ ἀπότομος αὐτὴ συγκατάθεσις... Ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον μόλις γνωρίζω, ὁ ὁποῖος ποτὲ δὲν μοι προσέφερε πᾶ σεβάσματά του...

— Σταθῆτε, προσφιλεῖς θεῖα, μὴ σκοφαντῆτε! Ἄγνοεῖτε τί ἔκαμε διὰ τὸν ἐρωτᾶ σας ὁ δυστυχῆς οὗτος ἱππότης!... Ἐὰν σὰς ἔλεγον ὅτι, κατὰ τοὺς ψυχροτέρους μῆνας τοῦ χειμῶνος, τὸ πρότυπον τοῦτο τῶν ἐραστῶν περιεπλανᾶτο ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τὰ πέριξ τοῦ πύργου, ἀναπαυόμενος Κύριος οἶδε ποῦ, τρεφόμενος διὰ τῆς ἀναμνήσεώς σας...

— Εἶναι ἀληθές! ἐστέναζεν ἡδυπαθῶς ἡ Ὀλίβα.

— Ἐὰν σὰς ἔλεγον, ἐξηκολούθησεν ὁ Ραυμόνδος, ἐπαφελούμενος ἐκ τοῦ ἐν θουσιασμοῦ τῆς, ὅτι εἰσεχώρησε κρυφίως καὶ εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν... Μὴ τρομάζετε, κυρία, τὸ σέβας του εἶναι ἴσον πρὸς τὸν ἐρωτᾶ του... Ἐὰν σὰς ἔλεγον ὅτι διήλθεν δλόκληρον νύκτα εἰς τὸν μυστηριώδη τοῦτον θάλαμον...

— Τί εἶδε; διέκοψεν ἡ δεσποινὶς Ὁδεμὲρ τῆς ὁποίας ἡ περιέργεια εἶχε διεγερθῆ εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο.

— Θὰ σὰς τὸ εἶπῃ ὁ ἴδιος, καὶ τοῦτο ἔσται ἀπόδειξις ἐκείνων, τὰ ὁποῖα λέγω ἐξ ὀνόματός του.

— Μοὶ ἐπιτρέπεται τοῦλάχιστον νὰ σκεφθῶ;

— Φαῦ! κυρία, καθ' ἣν ὥραν ἡ ὠραία σκέπτεται, ὁ δυστυχῆς ἐραστὴς σθέννυται εἰς τὰ δάκρυα!

Ἡ Ὀλίβα ἐμειδίασεν ἠττηθεῖσα. Ὁ ἱππότης, ὅστις περιέμενεν εἰς τὸ πανδοχεῖον, ἐπαρουσιάσθη. Ἐπι τῆ θεᾶ τῆς δεσποινίδος Ὁδεμὲρ ἠσθάνθη κίνημα τρόμου ἀλλὰ καὶ ἡ Ὀλίβα ἀπεγοητεύθη ὀλίγον ἰδοῦσα τὸν ἱππότην. Ταῦτα πάντα ὀλίγας στιγμὰς διήρκεσαν.

— Εἶναι καλόν, εἶπε καθ' ἑαυτὴν ἡ δεσποινὶς Ὁδεμὲρ, νὰ ἦναι ἡ γυνὴ ὠραιότερα τοῦ ἀνδρός· τοῦτο εἶναι ἀσφάλεια.

— Εἶναι ἐγγύησις, ἐσκέφθη ὁ ἱππότης, θὰ τὴν ἐξουσιάζω δι' ὅλης τῆς φυσικῆς ὑπεροχῆς μου.

Διὰ τῆς ἀμοιβαίας ταύτης ἐσωτερικῆς σκέψεως ἤρεσαν ἀλλήλοις πολὺ. Ὁ Ραυμόνδος τοὺς ἀνεβίβασεν εἰς τὴν ἀμαξαν· τοὺς ὠμίλησε περὶ μυστικοῦ γάμου. Ἡ ῥωμαντικὴ αὐτῆ ἰδέα ἀπετρέλανε τὴν δεσποινίδα Ὁδεμὲρ, ἥτις ἐν τῇ μέθῃ αὐτῆς ἐλησμόνησε νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὴν Κλάραν τὴν ἀναχώρησίν τῆς.

Μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας μεγάλη συναναστροφή ἐγένετο εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ῥωβίλλης· ἡ κυρία Λανζέλ Κουδρᾶ, τὸ γένος Ὁδεμὲρ, καθίστα γνωστὸν τὸν γάμον τὸν ὁποῖον συνῆψε κρυφίως. Τὸ ἀνωφελὲς τοῦτο μυστήριον καὶ ἡ θεᾶ τῶν δύο συζύγων ἐφαιδρυνον πολὺ τὴν συναναστροφήν. Εἰς μίαν γωνίαν τῆς αἰθούσης, ὁμιλοῦντες ἴστατο κατὰ μέρος, συνομιλῶν χαμηλοφώνως, συνέκειτο δὲ ἐκ τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Λανζέλ καὶ τοῦ κόμητος Ζωκούρτ. Μόνος ὁ τελευταῖος οὗτος διατρεῖ ἐπὶ τοῦ μετώπου του νέρος τι καὶ ἔρριπτε κρυφίως βλέμμα πρὸς τὴν σύζυγόν του, ἥτις καθημένη πλησίον τῆς ἐστίας ὑπέδεχτο ἀλλοφρονοῦσα. Ὁ Ραυμόνδος ἔρριπτε εἰς τινὰ ἀπόστασιν ἠκολούθει ἀνησυχῶς τὰ κινήματα τοῦ στρατηγοῦ.

— Σὰς ἐξήγησα δεκαπέντε ἡμέρας, κύριε κόμη, ἔλεγεν ὁ Λανζέλ· ἡ προσοσμία παρήλαθε καὶ ἐλπίζω ὅτι σὰς ἱκανοποίησεν ἡ ἐξήγησις.

— Δοιπὸν ἦσθε ὑμεῖς; εἶπεν ὁ κόμης τοῦ ὁποῖου ἡ φωνὴ ἐπρόδιδε λείψανόν τι ἀμφιβολίας.

— Αὐτὸς ἦτο, ἔσπευσε νὰ εἶπῃ ἡ κυρία Λανζέλ· ἦτο ὁ σύζυγός μου, ἐπαλαβε μετὰ δικαίας ὑπερηφάνιας.

— Ἄλλὰ τότε, ἐπανέλαθεν ὁ κ. Ζωκούρτ, διατί ὅλα αὐτὰ τὰ μυστήρια· Δὲν ἠδύνασθε νὰ μὲ εἰπῆτε τὴν ἀλήθειαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς;

— Δὲν εἶχον ἀκόμη τὴν συγκατάθεσιν τῆς κυρίας, ἀπεκρίθη ὁ ἱππότης. Μὲ ἦτο ἐπιπετραμμένον νὰ ὁμολογήσω τὴν νυκτερινὴν ἐπίσκεψίν μου ἐν τῇ οἰκίᾳ γυναικός, ἥτις δὲν ἦτο ἰδική μου;

— Ἄλλ' ἐκεῖνη ἡ ἱστορία; παρετήρησεν ὁ κόμης.

— Δὲν ἔσπευσε νὰ δώσω εἰς τὸ συμβάν μου μυθῶδες τι περικάλυμμα;

— Τοῦτο μὲ φαίνεται ὀρθόν, ὑπεστήριξε λέγουσα ἡ νεόνυμφος.

Ὁ Ραυμόνδος ἤρριψε νὰ φοβῆται ὅτι κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον ἐπέτυχε τὸ στρατήγημά του. Τῶντι δὲ κόμης, διατηρῶν τὸ περίφροντι ἠθὸς του, ἀπαχώρησεν εἰς γωνίαν τινὰ καὶ ἐβυθίσθη εἰς τὰς σκέψεις του. «Ἐὰν ἦτο αὐτὸς, ἐσκέπτετο, ἡ Κλάρρα θὰ ἠγνόει τὴν παρουσίαν του· δὲν ἐψεύσθη, καὶ τῇ ἐφεῖλω ἱκανοποίησιν. Ἄλλ' ἦτο ἄρα γε αὐτὸς;»

Οἱ προσκεκλημένοι ἀπῆλθον ἀλληλοδιαδόχως· ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ζωκούρτ ἔμειναν μόνου. Ὁ κόμης ἐπλησίασε πρὸς τὴν ἐστίαν.

— Κυρία, εἶπε, σὰς παρακαλῶ νὰ λησμονήσατε τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν σὰς ἔγραψα· ἐν στιγμῇ λίαν ὀδυνηρᾶ· εἶχον περιπέσει εἰς πλάνην.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ εἰσώπα· οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐπληρώθησαν δακρύων.

— Ἀπόψε μόλις, ἐπανέλαθεν ὁ κόμης, μὴ ἐξήγησαν...

— Ἀπόψε, σὰς ἠπάτησαν, κύριε, διέκοψεν ἡ Κλάρρα.

Ὁ κόμης τὴν παρετήρησεν ἐκπληκτος. Ἡ Κλάρρα διηγήθη εὐλερινῶς, καὶ χωρὶς νὰ παραλείψῃ τίποτε, ὅ,τι συνέβη κατὰ τὴν νύκτα τῆς ἀφίξεως. Ὁ κ. Ζωκούρτ τὴν ἔκουε σιωπῶν· τὸ μέτωπόν του ἐγαληνίαζεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

— Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, εἶπεν ἡ νεαρὰ γυνὴ· ἐκεῖνοι οἵτινες σὰς εἶπον ἄλλα τὸ ἐπραξαν ἐξ ἀγαθῆς προθέσεως, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ δεψίλω τὴν ἐμπιστοσύνην σας εἰς τὸ ψεῦδος.

— Κλάρρα, εἶπεν ὁ κ. Ζωκούρτ, τοῦ ὁποῖου τὸ πρόσωπον, ἀπαθὲς πρότερον, ἐξέφρασεν αἰφνης τρυφερότητα ὑπερτάτην, σὰς πιστεύω καὶ σὰς εὐχαριστῶ. Ἐκ βάθους ψυχῆς τὴν φεραν ταύτην σὰς ζητῶ συγγνώμην.

Ἡ κόμησσα ἔτεινε τὴν χεῖρα, ἣν ὁ σύζυγός τῆς ἠσπάσθη μετὰ διαχύσεως.

Ἄντὶ νὰ ἀπομακρυνθῆ, ὁ Ραυμόνδος ἀνήσυχος περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς πανουργίας του, ἔμενεν εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἐθεώρει τὴν σκηνὴν ταύτην διὰ τῶν ὑέλων. Προσέτριψε τὰς χεῖρας μετὰ φαιδρότητος καὶ εἶπε καθ' ἑαυτὸν·

— Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπερέβη τὰς προσδοκίας μου! Ἴδου τί θὰ εἶπῃ νὰ ἐπανορθοῖ τις μίαν ἀνοησίαν εὐφρῶς.

Ὁ κ. Ζωκούρτ εἶχε πάντοτε καὶ ἐν

πᾶσιν ἀκροτάτην ἀβρότητα χάρις εἰς τὴν θερμὴν προστασίαν του, ὁ Ραϋμόνδος ἐπέτυχε ταχεῖαν προαγωγὴν καὶ διέτρεξε λαμπρὸν στάδιον· μόνον δὲ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κόμητος, συμβάντα τῷ 89, ὁ Ραϋμόνδος, συνταγματάρχης ὢν τότε, ἔμαθεν ὅτι ὁ σύζυγος τῆς Κλάρας δὲν εἶχεν ἀπατηθῆ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Κ. καὶ τὴν Κυρίαν Λανζέλ Κουδράς, οὗτοι ἔζησαν εὐτυχεῖς· ὁ ἱππότης ἐξηκολούθησε τὰς καλλιτεχνικὰς καὶ φιλολογικὰς ἐπιτυχίας του· ἡ Ὀλίβα κατώρθωσε νὰ πιστεύσῃ ἐαυτὴν διάσημὴν γυναῖκα. Ἀγνοοῦμεν ἂν ἡ περιώνυμος αὐλαία ἐτάραξε ποτε τὴν σύμνοιαν τῶν συζύγων τούτων, τῶν τοσοῦτον καλῶς συνδεδεμένων.

ΤΕΛΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ Τῇ ΠΑΓΚΟΣΜΙῳ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΩΝ
ΠΑΡΙΣΙΩΝ*

Ἐν τῷ Γ' τμήματι ἐτοποθετήθη παρὰ τὸν τοῖχον ἡ πλείστου ἐνδιαφέροντος ἀξία συλλογὴ τῶν ξύλων, ἡ παρὰ τοῦ κ. Ὀρφανίδου καταρτισθεῖσα, ἐπὶ τεσσαρῶν βαθμίδων μήκους 5 μέτρων. Ἡ συλλογὴ αὕτη καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ Ἐκθέσεως καὶ ἐν ἐκείνῃ τοῦ 1873 ἀπετέλει ἐν τῶν περικαλλεστέρων κοσμημάτων, διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῆς ἀξίαν, τοῦ ἡμετέρου διαμερίσματος· κάτωθι δ' αὐτῆς ἡ συλλογὴ τῶν βαλάνων καὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων. Ἀπέναντι ταύτης ἡ συλλογὴ τῶν μαρμάρων, καὶ μετ' αὐτὴν ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἡ ἡμετέρα συλλογὴ τῶν καπνῶν εἰς φύλλα, κομμένων καὶ εἰς σιγάρα, καὶ ἡ τῶν ἐκ Σύρου ἐκθετῶν Μαντζάρου καὶ Ζαχαράκη, καὶ κάτωθεν αὐτῶν ἡ εἰς δέματα συλλογὴ τῶν καπνῶν.

Μετὰ τὰς συλλογὰς ταύτας ἐτοποθετήθησαν τὰ πρότυπα τῶν πλοίων, καὶ παραπλευρῶς αὐτῶν ἐπὶ ἰδίου κωνοειδοῦς ὑαλοστασίου αἱ συλλογαὶ τῶν σπόγγων.

Ἀπέναντι τῶν συλλογῶν τούτων μέχρι τέλους τοῦ διαμερίσματος τούτου αἱ συλλογαὶ τῶν μεταλλευμάτων καὶ τῶν ὄρυκτων, μετὰ τῶν ὁποίων ἐνδιαφέρουσιν καὶ λίαν ἀξιόλογον κατέχουσιν θέσιν τὰ ἐκθέματα τῆς Ἐταιρίας τῶν Μεταλλουργεῶν καὶ τὰ τῆς Γαλλικῆς Ἐταιρίας, ἐπὶ δὲ τῶν τοίχων ἀνερτήθησαν τὰ διαγράμματα καὶ τὰ φωτογραφήματα τῶν ἑταιριῶν τούτων, ἐπὶ ἰδίας δὲ τραπέζης ἐξετέθη ἀξιόλογος

τοπογραφικὸς ἀνάγλυπτος (en relief) χάρτης τῶν ἐν Λαυρίῳ μεταλλείων αὐτῆς.

Μετὰ τὰ τμήματα ταῦτα, ἀρχεται ἡ στοὰ τῶν μηχανῶν· ἐν αὐτῇ μικροτάτην κατέχομεν θέσιν, ἐφ' ἧς ἐτοποθετήθη ἡ ὀδοντοκοπτικὴ μὴχανὴ τοῦ ἐργοστασίου τῆς Σχολῆς τῶν Τεχνῶν, καὶ ὁ λέβης τοῦ κ. Βασιλειάδου. Ἐν δὲ τῷ τμήματι τῶν τροφίμων, ὑπερκεῖται παραπλευρῶς τῆς στοᾶς τῶν μηχανῶν, ἐτοποθετήθησαν ἐπὶ δύο παρὰ τὸν τοῖχον τοποθετηθεῖσων τραπεζῶν μετὰ βαθμίδων ἐπὶ ὑαλίνων δοχείων τὰ σιτηρὰ καὶ ὄσπρια, κάτωθι δὲ τῶν δοχείων ἐπὶ δύο ἐτέρων βαθμίδων τινὰ τοῦτων διετηρήθησαν ἐπὶ τῶν σακκιδίων.

Ἐπὶ ἐτέρων βαθμίδων ἐτοποθετήθησαν τὰ ἔλαια, αἱ ἐλαίαι, τὰ βούτυρα καὶ ὁ τυρὸς, ἐπὶ ὑαλίνων καὶ ταῦτα δοχείων. Ἐπὶ εἰς δὲ, διαφόρων σχημάτων τραπεζῶν μετὰ βαθμίδων, αἱ οἶνοι καὶ τὰ πνευματώδη ποτά, μετὰ τῶν δροσίων ἀξιόλογον κατέχει θέσιν ἡ πλουσία συλλογὴ τῶν οἴνων τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Σόλωνος, ὡς καὶ ἡ συλλογὴ τῶν βοσολίων τοῦ κ. Παυλίδου, ἡ συλλογὴ τῶν οἴνων τῶν ἐν Πάτραις ἐταιριῶν. τῶν ἀδελφῶν Τρίπου, τῶν κ.κ. Γεωργαντᾶ, Κασσαβέτη, Τοῦλ καὶ Πετσάλη. Ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου τεθέντος ἀπέναντι τῶν σιτηρῶν ἐτοποθετήθησαν τὰ γλυκίσματα καὶ ἡ σοκολάτα τοῦ κ. Παυλίδου, τὰ λουκούμια τοῦ κ. Σταματελάκη, καὶ ἕτερα τινὰ ἐτέρων ἐκθετῶν. Ἐκατέρωθεν δὲ τοῦ ὑαλοστασίου τούτου ἐτοποθετήθη ἐπὶ ἰδίων τραπεζῶν μετὰ βαθμίδων, ἕνθεν μὲν ἡ συλλογὴ τῶν σταφίδων ἐντὸς ὑαλίνων δοχείων καὶ ἐντὸς κιβωτίων, ἐτέρωθεν δὲ αἱ συλλογαὶ τοῦ μέλιτος ἐπὶ ὑαλίνων δοχείων καὶ ἡ τοῦ κ. Κόλλα συλλογὴ, ὡς ἦτο αὕτη παρὰ τοῦ ἐκθέτου παρεσκευασμένη ἐπὶ κουτιῶν ἐκ λευκοσιδήρου ὑαλοσκεπῶν.

Ἡ ἐγκατάταξις τῶν ἡμετέρων ἐκθεμάτων δὲν ἠκολούθησεν, ὡς πρὸς τινὰ εἰς αὐτῶν, τὸ σύστημα τῆς ἐγκατατάξεως τοῦ Γενικοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐκθέσεως· ἡ παρεκτροπὴ ὅμως αὕτη εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν χώρου. Εἰς τὴν αὐτὴν δὲ κατ' ἀνάγκην ὑπέκυψαν παρεκτροπὴν καὶ ἐτέρων κρατῶν τμήματα.

Ἡ περιληπτικὴ αὕτη σκιαγραφία τῆς κατατάξεως τῶν ἡμετέρων ἐκθεμάτων παρέχει ἴσως ἰδέαν τινὰ τοῦ ἡμετέρου τμήματος, ἐφ' ὅσον τοῦτο δύναται νὰ κατασταθῆ ἐφικτὸν ἐκ περιγραφῆς.

Ἄλλ' ἡ ἡμετέρα ἐκθεσις καὶ ἤδη ὡς καὶ κατὰ τὰς παρελθούσας Ἐκθέσεις εἶχε καὶ τὰς ἀτελείας καὶ τὰς ἐλλείψεις αὐτῆς καὶ αἰτινες αἴτιοι τὰ παρατηρῶνται ἐνὸσω ἡ προπαρασκευὴ αὐτῶν ἐγκαταλείπεται εἰς τὰς προσπαθείας ἐ-

λαχίστων ἀτόμων, μετὰ παρακλήσεω δὲ καὶ ἐνδεδειχῶν προσπαθειῶν κατορθοῦνται ἡ συγκέντρωσις ἐκθεμάτων, ἀδικυφούντων, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, καὶ αὐτῶν τῶν σπουδαιοτέρων βιομηχανῶν, καὶ ἐνὸσω ἅπαντες οἱ ὀπωσθήποτε περισυναχθέντες ἐκθέται οὔτε φροντίδα οὔτε ἐπιμελείαν τινὰ λαμβάνουσι περὶ τῶν ἐκθεμάτων αὐτῶν. Ἀλλαγῶν δὲ ἐκθέτης αὐτὸς φροντίζει περὶ πάντων, αὐτὸς παρακαλεῖ νὰ ἐγγραφῆ ἐκθέτης ἀντι νὰ παρακαλῆται καὶ νὰ ἐπιζητηθῆται μετὰ κόπου, αὐτὸς μεριμνᾷ περὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν ἐκθεμάτων του καὶ ἀδρᾶς καταβάλλει πρὸς τοῦτο δαπάνας ὅπως ἐκθέτη ταῦτα ἔσον ἐννοεῖ κομψότερον καὶ ἐπιδεικτικότερον, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπιμελεῖται εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου τοῦ τὰ ἐκθέματα αὐτοῦ καὶ παρέχει πᾶσαν πληροφορίαν οὐ μόνον πρὸς τοὺς κριτὰς τῶν ἐκθεμάτων, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἀπλοῦς θεατὰς.

Αἱ ἀτελείαι ὅμως καὶ αἱ ἐλλείψεις αἰτινες ὑπῆρχον ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐκθέσεως τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ἀσυγκρίτως λόγῳ κατώτεραι τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παγκοσμίοις ἐκθέσεσι. Κατ' οὐδὲν δὲ ἕνεκα τούτων ἠλαττοῦτο ἡ διὰ τῆς ἐκθέσεως ἡμῶν ταύτης πανταχόθεν πιστοποιουμένη πρόοδος τοῦ τόπου καὶ ἡ εἰς τὴν βιομηχανίαν ἀναφαινομένη ἐπίδοσις αὐτοῦ. Τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου ἀπέχω νὰ ὑποστηρίξω δι' ἐκτενέστερας ἀναπτύξεως, διότι μετέχων κατὰ τὸ πλείστον τῆς εὐθύνης τῆς προπαρασκευῆς καὶ διευθύνσεως αὐτῆς, δύναται ἴσως νὰ ὑποθεθῆ ὅτι ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς ἀληθείας ταύτης ἀναγράφω συνηγορίαν ὑπὲρ προσωπικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἀρκεῖται μόνον νὰ ἐπικαλεσθῶ τὰ ἀπονεμηθέντα ἤδη βραβεῖα καὶ ν' ἀναφερθῶ εἰς τὰς κρίσεις αἱς θέλομεν ἀνεύρει εἰς τὰς δημοσιευθησομένας προσεχῶς ἐκθέσεις τῶν διεθνῶν κριτῶν, αἰτινες πέποιθα ὅτι ἔσονται ἂν οὐχὶ ἄλλο τι τοῦλάχιστον συμπαιθεῖς ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἐκθέσεως.

Κατὰ τὸν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τελευταῖον σταλέντα κατάλογον, τὸ ἡμέτερον διαμερίσμα ἔλαβεν ἐν ὄλῳ 189 βραβεῖα.

Ἐκ τούτων :

- 1 Δίπλωμα τιμῆς.
- 1 Μετάλλιον καλλιτεχνίας.
- 6 Μετάλλια χρυσα.
- 4 Διπλώματα ἰσοδύναμα χρυσοῦς μεταλλίοις.
- 18 Μετάλλια ἀργυρα.
- 4 Διπλώματα ἰσοδύναμα ἀργυροῦς μεταλλίοις.
- 48 Μετάλλια χαλκᾶ.
- 1 Δίπλωμα ἰσοδύναμον χαλκῶ μεταλλίου.
- 106 Ἐπαίνους.

Ἐκ τῶν βραβείων τούτων ἀπενεμήθησαν 28 ἐν ὄλῳ εἰς τὴν Συναγωγὴν τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐν γένει, μεταξύ τῶν ὁποίων εἰς τὴν κυρίως τῆς Ἐκπαιδεύσεως κλάσιν μετάλλια χρυσᾶ 2, ἀργυρᾶ 5 καὶ χαλκᾶ 2. Καὶ τὰ μὲν χρυσᾶ ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου διὰ τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν ζωηρὰν ἐνεργητικότητα τοῦ καθιδρύματος καὶ διὰ τὸ τῆ ἀρωγῆ αὐτοῦ ἐκδιδόμενον «Ἀθηναίων» περιοδικὸν σπουδαῖον ὑπὸ ἐπιστημονικὴν καὶ φιλολογικὴν ἔποψιν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας διὰ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας αἱ παρέσχε διὰ τῆς ἀνακαλύψεως καὶ δημοσιεύσεως μεγάλου ἀριθμοῦ ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων. Τὰ δὲ ἀργυρᾶ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς πρὸς ἐπέκτασιν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καταβληθείσας καὶ καταβαλλομένας μερίμνας, ὑπὲρ τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου διὰ τὴν εὐεργετικὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπιρροήν, ὑπὲρ τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσού» διὰ τὰς πολλοῦ λόγου ἀξίας δημοσιεύσεις αὐτοῦ, τὰ «Νεοελληνικά Ἀνάλεκτα» καὶ τὸν «Παρνασσόν» καὶ διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ ἰδρυθείσας σχολὰς τῶν ἀπόρων παιδῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά ὡς τοῦ ἀρχαιοτάτου τῆς Ἑλλάδος τυπογραφείου καὶ διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ γενομένας δημοσιεύσεις πλείστων ὄσων διδακτικῶν βιβλίων καὶ ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων. Τὰ χαλκᾶ μετάλλια ἐδόθησαν ὑπὲρ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀργανοφροντιστοῦ Χατζῆ Κώστα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπομένως πληροφορεῖται εὐχαρίστως ὅτι κατὰ τὴν παρούσαν ἐκθεσιν ἡ Ἑλλάς πρῶτον ἤδη εὐτυχεῖ νὰ τῆ ἀπενεμηθῆ ἐκτίμησις τόσῳ κολακευτικῆ ὄσῳ καὶ δικαίᾳ ὑπὲρ ἐνὸς κλάδου τῆς ἑθνικῆς ἐνεργείας ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ ὁποίου ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ μεγάλου ἑθνικοῦ ἀγῶνος δὲν ἔπαυσαν νὰ καταβάλλωνται ἐπίσημοι καὶ ἰδιωτικοὶ προσπάθειαι καὶ ὅστις κατὰ τὰς παρελθούσας παγκοσμίους ἐκθέσεις δὲν ἔτυχεν οὐδεμιᾶς ἐκτιμήσεως, ὅστις ὅμως, ὀφείλω νὰ μὴ τὸ παραλείψω, πρῶτην ἤδη φορὰν ἀντεπροσωπεύθη τοσοῦτον εὐρέως.

Ἐν τῷ κλάδῳ τῆς Γεωργίας ἐν γένει ἀπενεμήθησαν ἐν ὄλῳ 46 βραβεῖα, ἴτοι δίπλωμα τιμῆς 4, μετάλλια χρυσᾶ 2, ἀργυρᾶ 6, χαλκᾶ 41 καὶ ἔπαινοι 26. Ἐξ αὐτῶν τὸ δίπλωμα τῆς τιμῆς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν τῆ φροντίδι αὐτῆς γενομένην συλλογὴν τῶν σιτηρῶν καλλιεργηθέντων εἰς 52 δήμους τοῦ Κρατοῦς. Τὰ πλείστα τῶν δειγμάτων τῶν ἐκ τῆς συλλογῆς ταύτης σίτων καὶ ἀραβοσίτων ἀρίστην ἔκαμον ἐντύπωσιν εἰς τοὺς διεθνεῖς κριτάς, λίαν δὲ ἐπρη-

νέθη τὸ ληφθὲν μέτρον τοῦ νὰ ἐρευνηθῆ τὸ εἰδικὸν βᾶρος ἐκάστου εἶδους τῶν ἐκτεθέντων δειγμάτων σίτου καὶ νὰ περιληφθῶσι τὰ πορίσματα τῆς ἐρεύνης ταύτης ἐν τῷ δημοσιευθέντι γαλλιστί καταλόγῳ τῶν ἐκθετῶν. Καὶ προσέτι ἐν μετάλλιον ἀργυροῦν καὶ ἕτερον χαλκοῦν. Ἐπὲρ τῶν σταφίδων ἐχορηγήθησαν δύο μετάλλια χρυσᾶ, δύο ἀργυρᾶ καὶ 4 χαλκᾶ.

Ἐπὲρ τοῦ ἐλαίου ἐν μετάλλιον χρυσοῦν καὶ ἕτερα δύο χαλκᾶ.

Ἐπὲρ τοῦ βάμβακος 2 μετάλλια ἀργυρᾶ.

Ἐπὲρ τῶν καπνῶν 2 μετάλλια χαλκᾶ.

Ἐπὲρ τοῦ μέλιτος 3 μετάλλια χαλκᾶ καὶ τέλος ἐν μετάλλιον ἀργυροῦν ὑπὲρ τῆς συλλογῆς τῶν σύκων τῆς Ἑλλάδος, τῆς τῆ φροντίδι τοῦ ἡμετέρου συναδέλφου κ. Ὁρφάνιδου καταρτισθείσης, καὶ ὑπὲρ τῶν δασικῶν προϊόντων.

Ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ἀπενεμήθησαν ἐν ὄλῳ βραβεῖα 76, ἴτοι μετάλλια χρυσᾶ 5, ἀργυρᾶ 8, χαλκᾶ 22 καὶ ἔπαινοι 41. Ἐκ τῶν βραβείων τούτων εἰς τὰ βαμβακερᾶ, μάλλινα καὶ μεταξωτὰ νήματα καὶ ὑφάσματα ἀνήκουσι μετάλλια ἀργυρᾶ 3, χαλκᾶ 41 καὶ ἔπαινοι 20. Τὰ ἡμέτερα κλωστήρια ἔτυχον ἐνὸς μόνου ἀργυροῦ μετάλλιου, δύο χαλκῶν καὶ πέντε ἔπαινων. Τὰ κλωστήρια ἡμῶν ἠδύνατό νὰ τύχωσιν ἀναντιρρήτως ἀνωτέρων βραβείων, ἂν ταῦτα ἀντεπροσωπεύοντο πληρέστερον καὶ πλουσιώτερον, διότι ὀφείλω νὰ σημειώσω ὅτι μὲ ὅλας τὰς καταβληθείσας προσπάθειας δὲν ἐστάθη δυνατόν οὔτε ἅπαντα τὰ ἡμέτερα κλωστήρια νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐκθεσιν, καθότι ἐκ τῶν 18 μόνον 6 ἔπεμψαν προϊόντα αὐτῶν, οὔτε τὰ δειγμάτων τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν ἀπέτρελλον συλλογὴν ἐπαρκῆ καὶ ἀξίαν ν' ἀντιπροσωπεύσῃ ἐν ἐκθέσει παγκοσμίῳ βιομηχανίαν σπουδαιοτάτην λαβοῦσαν προαγωγὴν ἐν βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι καὶ ἥτις ἐτι σπουδαιοτέραν δύναται ν' ἀποκτήσῃ ἐπιρροὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἐν τῇ βιομηχανικῇ τοῦ τόπου ἐνεργείᾳ. Ἐπίσης εἰ καὶ εὐτελέστατα ἀντεπροσωπεύετο καὶ τὸ ἐν ἐκ τῶν δύο ἐν Πειραιεῖ ὑφαντήριον, οἱ διεθνεῖς κριταὶ ἀποβλέποντες εἰς τὴν σπουδαιότητα τῆς διὰ τὸν τόπον βιομηχανίας ταύτης, ἀπένειμον εἰς τὸ διὰ δύο μόνων δειγμάτων πανίαν παριστάμενον ὑφαντήριον τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον.

Ἐν τῷ τμήματι τῆς κλωστικῆς καὶ ὑφαντικῆς βιομηχανίας ἐτάχθησαν καὶ τὰ ἔργα τοῦ παρὰ τοῦ Συλλόγου τῶν Κυριῶν πρὸ ἐτῶν συσταθέντος ἐργαστηρίου τῶν ἀπόρων κορασιῶν, διότι ἐν αὐτῷ κατελέγοντο καὶ ἅπαντα τὰ ἔργα τῆς ὑφαντικῆς καὶ πλεκτικῆς κατ' οἶκον

βιομηχανίας, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἰδία συναγωγὴ εἶχεν ἐπιφυλαχθῆ ἐν τῇ ἐν Βιέννῃ παγκοσμίῳ ἐκθέσει. Τὸ δὲ ἐργαστήριον τοῦτο κύριον ἔχει σκοπὸν νὰ βελτιώσῃ τὴν ἡμετέραν κατ' οἶκον βιομηχανίαν καὶ ἰδίως τὴν ὑφαντικὴν, ἥτις εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ τόπου ἔγκειται νὰ ἐξασκῆται κατ' οἶκον καὶ ἐπὶ πολὺ ἴσως διατηρηθῆσεται αὐτῇ ἐντὸς τοῦ οἴκου. Ἐλαβε δὲ τὸ ἐργαστήριον τοῦτο διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ δαπάναις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτεθέντα ἔργα δύο χαλκᾶ μετάλλια καὶ δύο διπλώματα ἑπαινῶν.

Δύο σπουδαιοτάται καὶ νεκραὶ ἐτι βιομηχανίαι, ἀλλ' εὐρύτατον ἔχουσαι μέλλον ἔτυχον διακεκριμένης ἐκτιμήσεως. Αὐταὶ δὲ εἰσὶν ἡ Μεταλλευτικὴ καὶ ἡ Οἰνοποιεῖα.

Καὶ ἡ μὲν μεταλλευτικὴ διὰ τε τὰ προϊόντα αὐτῆς καὶ διὰ τὰς συλλογὰς τοῦ μεταλλικοῦ καὶ ὀρυκτολογικοῦ πλοῦτου τοῦ τόπου ἠξιώθη νὰ λάβῃ τρία χρυσᾶ μετάλλια, δύο ἀργυρᾶ, ἐν χαλκοῦν καὶ τινὰ διπλώματα ἑπαινῶν. Τὰ τρία χρυσᾶ μετάλλια ἀπενεμήθησαν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν παρ' αὐτῆς ἐκτεθεισὴν συλλογὴν τῶν ὀρυκτῶν τῆς Ἑλλάδος τὴν καταρτισθείσαν τῇ φροντίδι τοῦ ἡμετέρου συναδέλφου κ. Βουγιούκα πρὸς ὃν ἀπενεμήθη ἐπίσης ἀργυροῦν μετάλλιον, εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἐταιρίαν τῶν μεταλλείων τοῦ Λαυρίου καὶ εἰς τὴν Ἐταιρίαν τῶν μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ μνημονεύω καὶ τὴν ἀπονομὴν ἑτέρου χρυσοῦ μετάλλιου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, διὰ τὴν τῆ φροντίδι αὐτῆς γενομένην συλλογὴν τῶν ἱαματικῶν ὑδάτων τῆς Ἑλλάδος, πρῶτον ἤδη μετέχοντος ἐν παγκοσμίῳ ἐκθέσει τοῦ ὅλου νεκροῦ σχεδὸν ἐτι διαμένοντος πλοῦτου τοῦτο τῆς ἡμετέρας πατρίδος. Αἱ γενόμεναι ἐνταῦθα ἀναλύσεις τῶν συστατικῶν τῶν ὑδάτων τούτων ὑποδεικνύουσι ταῦτα ὡς πολὺτιμον θησαυρὸν ἐπιστημονικῶς καὶ βασίμως ἐκμεταλλεύμενον.

Ἡ δὲ οἰνοποιεῖα, βιομηχανία ἦτις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη σπουδαίας ἔκαμε προόδου οὐχὶ τόσον διὰ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ὅσον διὰ τὰς βελτιώσεις αἱ ἐπήνεγκον τὰ οἰνοποιεῖτικὰ ἡμῶν καταστήματα, ἐκτήσατο δύο χρυσᾶ μετάλλια, δύο ἀργυρᾶ, ἐξ χαλκᾶ καὶ πέντε διπλώματα ἑπαινῶν. Οὕτω δὲ ἐτύχωμεν σπουδαιοτάτων διακρίσεων διὰ βιομηχανίαν ἥς τὸ μέλλον εἶναι μέγα, ὡς μέγα εἶναι καὶ τὸ ἐκ τῆς προαγωγῆς αὐτῆς προσδοκώμενον κέρδος. Οἱ διεθνεῖς κριταὶ ἐξετάζοντες ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦς ἡμετέρους οἶνους λίαν εὐμενῶς ἀπερᾶνθησαν ὅτι ἀνευρίσκουσιν ἐν τῇ κίττασκευῇ αὐτῶν μεγάλας προόδους ἀπὸ τῆς τελευταίας παγκοσμίου

εκθέσεως, τῆς ἐν Βιέννῃ. Οὕτω δὲ ἐνῶ ἐν μὲν τῇ ἐκθέσει τοῦ 1867 οἱ ἡμέτεροι οἶνοι ἔλαβον μόνον βραβεῖα 4, ἧτοι ἐν ἀργυροῦν μετάλλιον, ἐν χαλκοῦν καὶ 1 δίπλωμα ἐπαίνου, ἐν δὲ τῇ ἐκθέσει τῆς Βιέννης ἔλαβον 10, ἐν μετάλλιον πρόδου καὶ ἐνέα διπλώματα ἐπαίνων, ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ 1878 ἐτιμήθησαν διὰ 15 βραβείων, ἐξ ὧν 3 χρυσᾶ μετάλλια καὶ 3 ἀργυρᾶ.

Σπουδαίαν παρ' ἡμῖν βιομηχανίαν διὰ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἀποτελεῖ ἡ βυρσοδεψία. Δυστυχῶς ἡ βιομηχανία αὕτη ἦτις εἰ καὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐξασκεῖται, ἐν Σύρῳ ὅμως ἔχει τὴν ἐστίαν αὐτῆς, περιλαμβάνουσαν 6 σπουδαιότατα βυρσοδεψεῖα ὧν τὰ προϊόντα ἀξίας ἑνδεκα περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐτησίως, δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰ τῶν τελειότερων δημοιδῶν εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων. Ἡ βιομηχανία, λέγω, αὕτη δυστυχῶς δὲν ἀντιπροσωπεύη ἀξίως τῆς σπουδαιότητος αὐτῆς, διότι δύο μόνον ἐκ τῶν ἐν Σύρῳ βυρσοδεψείω ἀπέστειλαν δείγματα τινὰ τῶν προϊόντων αὐτῶν καὶ ταῦτα οὐχὶ εἰς ποσότητα ἀρκοῦσαν ὅπως παρασταθῇ ἐπαρκῶς βιομηχανία εὐδοκίμουσα καὶ ἐξάγουσα ἐτησίως προϊόντα αὐτῆς ἀξίας ἄνω τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Κατὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τύντονοι ἐντεῦθεν κατεβλήθησαν προσάθειαι ὅπως τὰ ἐν Σύρῳ ἰδίως βυρσοδεψεῖα ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐπαξίως τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν, δυστυχῶς ὅμως αἱ προσπάθειαι ἐκεῖναι ἀπέβησαν ἀκαρποὶ ἕνεκα τῆς ἀδιαφορίας τῶν ἰδίων βιομηχάνων. Οὕτω δὲ ἐκ τῶν δύο ἀντιπροσωπευθέντων βυρσοδεψείων τὸ ἐν αὐτῶν μόνον ἐβραβεύθη διὰ χαλκοῦ μετάλλου.

Ἡ φεσοποιία καὶ ἡ ὑποδηματοποιία, βιομηχανίαι ἐπίσης πρὸ πολλοῦ ἐγκατεστημέναι, ἀντιπροσωπεύμεναι ἐκάστη ὑπὸ δύο ἐκθετῶν ἐβραβεύθησαν ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἀμφότεροι οἱ ἐκθέται, ὁ μὲν διὰ χαλκοῦ μετάλλου, ὁ δὲ ἕτερος δι' ἐπαίνου, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ εἰς διὰ χαλκοῦ μετάλλου.

(Τέλος· εἰς τὸ προσεχές)

ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ*

Ὁδηγία πρὸς σποράν. — Σπείρων κατὰ τὸν μάρτιον τὸ Εὐκάλυπτον Globulus, δύνασαι νὰ φυτεύῃς κατὰ τὰ τέλη τοῦ μαΐου, προσέχων ν' ἀφίης ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον χῶμα περὶ τὰς ρίζας. Πρέπει ὅμως ἐπὶ δεκαπέντε τουλάχιστον ἡμέρας νὰ φροντίξῃς περὶ τοῦ ποτίσματος· τὸ ὁποῖον πρέπει

* Συνέχεια.

νὰ γίνεται τὸ ἑσπέρας μᾶλλον ἢ τὴν πρωΐαν. Ὁ Εὐκάλυπτος Resinifera καλὸν εἶναι νὰ σπείρεται κατὰ τὸν ἀπρίλιον καὶ τὸν μαΐον, ὑπολογιζομένου ἐνὸς γραμμαρίου εἰς δύο τετραγωνικά ὑποδεκάμετρα. Τὸ εἶδος τοῦτο σπειρόμενον τὸν μαΐον, δὲν πρέπει νὰ φυτεύεται εἰμὴ μετὰ τὰς φθινοπωρινὰς βροχάς.

Ὁ σπόρος διατηρεῖ τὴν βλαστικὴν δυνάμειν του ἐπὶ πολλὰ ἔτη· καλὸν λοιπὸν εἶναι νὰ μὴ σπείρωνται ὅλοι οἱ σπόροι συγχρόνως ἀλλὰ βαθμηδὸν καὶ ἐκ διαλειμμάτων. Ὅθεν σπείρομεν ἀμέσως ἀρκετὰ Globulus διὰ νὰ τὰ φυτεύσωμεν τὸν μαΐον ἢ τὸν ἰούνιον, ἔπειτα σπείρομεν τὸν ὀκτώβριον, καὶ πάλιν κατὰ τὸ ἔαρ. Ἡ σπορὰ τοῦ φθινοπώρου εἶναι ἡ καλλίτερα.

Σπείρων κατὰ τὸν μάρτιον πρόσχε νὰ μὴ ἀφίης τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου νὰ προσβάλλωσι τὰ ἑσπαρμένα. Ὁ σπόρος νὰ ἦναι κεκαλυμμένος διὰ κόπρου γεωμιγῶς ἐχούσης πάχος διφράγκου. Ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς πρέπει νὰ διατηρηθῆται σταθερῶς ὑγρὰ. Καλὸν εἶναι νὰ τίθεται ἐπ' αὐτῶν ἐλαφρὸν στρώμα ἀχύρων ἢ ἄλλου τινὸς πράγματος ἀναλόγου. Μετὰ 6 ἢ 8 ἡμέρας οἱ σπόροι φυτρώνουσι, καὶ μετὰ ἄλλας 4 ἢ 5 ἀφαιροῦμεν τὸ στρώμα τῶν ξηρῶν χόρτων.

Φυλάττω ἀπὸ τὰ πτηνὰ καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τὰ στρουθία, διότι τρώγουσι τοὺς σπόρους κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς βλαστῆσεως· μετὰ 5 ἢ 6 ἡμέρας δὲν τοὺς ἐγγίζουσι πλέον.

Τὸ ποτιστήριον δι' οὗ θὰ ποτίζονται τὰ φυτὰ πρέπει νὰ ἔχῃ λεπτοτάτας ὀπάς. Δυνάμεθα δὲ νὰ μεταφυτεύσωμεν τὰ φυτὰ μὲ γυμνὰς ρίζας, ἀλλ' ἐν γένει ὅταν τὸ φυτὸν ἔχῃ 4 φύλλα τὸ θέτομεν εἰς μικρὰς γάστρας γεμάτας ἀπὸ καλὴν κόπρον γεωμιγῆ, τὰς ὁποίας παραχῶνόμεν ἐντὸς πρασιᾶς μέχρι τοῦ στόματος καὶ τὰς ποτίζομεν κατὰ τὴν ἀνάγκην. Σπείρομενον ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 15 ὀκτωβρίου τὸ φυτὸν δύναται νὰ μεταφυτευθῇ εἰς γάστραν περὶ τὴν 15 νοεμβρίου. Τὸν φεβρουάριον καὶ μάρτιον τὰ φυτὰ ἔχουσιν ὕψος 20—30 ὑφεκατομέτρων, καὶ τότε εἶναι ἡ κατάλληλος ὥρα νὰ φυτευθῶσιν εἰς τὴν γῆν. Αἱ γάστραι αὗται ἔχουσαι ἐσωτερικὸν βάθος 7 ὑφεκατομέτρων καὶ ἴσον πλάτος, ἑσθὲν μετροῦμενον, πωλοῦνται ἐν Γαλλίᾳ 30 φράγκα ἢ χιλιάς.

Ὁδηγία πρὸς φύτευσιν. — Ἡ μᾶλλον κατάλληλος ἐποχὴ πρὸς φύτευσιν τοῦ Εὐκάλυπτου εἶναι ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἰανουαρίου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἀπριλίου.

Τὰ καλλίτερα φυτὰ εἶναι τὰ προερχόμενα ἀπὸ σπόρους σπαρέντας τὸν ὀκτώβριον καὶ μόνον κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ χειμῶνος διαμείναντα εἰς γάστρας.

Ὁ πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο βασιζόμεθα ἐπὶ τῆς αὐθεντίας τῶν λόγων τοῦ κ. Hardy, διευθυντοῦ τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου, ὅστις εἶπεν ἡμῖν ὁ ἴδιος ὅτι ἔχει τὴν πεποίθησιν ταύτην. Φυτευσόμενων τῶν φυτῶν εἰς τὴν γῆν, οἱ πλάγιοι κλάδοι ἀναπτύσσονται ἰσχυροὶ καὶ εὐκολύνουσι τὴν αὐξησιν τοῦ κορμοῦ ἐμποδίζοντες τὴν πάντοτε ταχυτάτην ὕψωσιν· τὸ δὲ δένδρον φυτεῦμενον τοιούτοτρόπως σχηματίζει μεγαλοπρεπῆ πυραμίδα.

Δὴν συμβαίνει· τὸ αὐτὸ μὲ τὰ δένδρα ὅσα διέμειναν ἐν γάστραις τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα· σχεδὸν πάντοτε τὰ τελευταῖα ταῦτα ἀπόλεσαν ἢ ἠλλοίωσαν τοὺς πλάγιους τῶν κλάδους· τότε ὅλη ἡ ἐλάστησις φέρεται πρὸς τὸ ἀνώτερον μέρος, καὶ διὰ νὰ βασταχθῶσι χρειάζονται ἰσχυρὰ ὑποστηρίγματα· ἐνῶ διὰ τὰ ἄλλα ἀρκοῦσιν ἀπλὰ καλάμια.

Πρέπει νὰ προσέχωμεν νὰ θέτωμεν τὴν ρίζαν μετὰ τοῦ χῶματος 10 ὑφεκατομέτρα τουλάχιστον κάτωθεν τοῦ πέριξ ἐδάφους, ὅταν δὲ τὸ δένδρον αὐξηθῇ νὰ δμυλιζώμεν τὸ χῶμα.

Ἐὰν ὁ Εὐκάλυπτος ὑψοῦται πολὺ καὶ ὑπάρχει κίνδυνος μήπως θραυσθῇ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, δὲν πρέπει νὰ βοηθηθῶμεν νὰ κόψωμεν τὸ στέλεχος, διότι σχηματίζεται νέον. Ἡ ἐργασία αὕτη δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ πολλῶνκις.

Πρέπει ἀκόμη νὰ προσέχωμεν νὰ μὴ κόπτωμεν τοὺς πλάγιους κλάδους· δυνάμεθα ὅμως νὰ περικόπτωμεν τὰ παρακλάδια καὶ νὰ ἀφίνωμεν ἐν μόνον ἢ δύο εἰς τὸν κύριον κλάδον, ὅταν βλέπωμεν ὅτι ἀναπτύσσονται ὑπὲρ τὸ δένον σχετικῶς πρὸς τὸν κορμόν.

Τοιοιούτοτρόπως φυτεῦμενον καὶ περιποιούμενον τὸ δένδρον δὲν λαμβάνει ἀνάγκην τῶν τεραστίων ἐκείνων ὑποστηριγμάτων, τὰ ὁποῖα βλέπομεν εἰσέτι εἰς τοὺς πλείστους Εὐκάλυπτους.

Ὁ Εὐκάλυπτος Globulus, πρέπει νὰ φυτεύεται κατὰ τὴν ἀνοιξιν ἢ, ὅπερ καὶ προτιμότερον, κατὰ τὰς πρώτας βροχάς τοῦ φθινοπώρου· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὰ φυτὰ δέον νὰ διαμείνωσιν καθ' ὅλην τὴν ἀνοιξιν ἐν φυτοκομίῳ, καὶ νὰ ποτίζονται διὰ τοῦ ποτιστηρίου καθ' ἡμέραν.

Τὰ τῆς ἀνοιξέως φυτὰ παρουσιάζονται ὑπὸ ἄλλους ὅρους· ὁ Εὐκάλυπτος Globulus, σπειρόμενος τὸν Σεπτέμβριον ἢ τὸν ὀκτώβριον, δίδει ἐξαιρετὰ βλαστῆματα τὸν μάρτιον ἢ τὸν ἀπρίλιον, ἐποχὴν καθ' ἣν συμφέρει νὰ φυτεύωμεν μεγάλας ἐκτάσεις, καθότι τότε δὲν γίνονται γεωργικαὶ ἐργασίαι, αἱ ἡμέραι εἶναι μεγάλαι, ὁ καιρὸς σταθερώτερος καὶ δίδει ὀλιγώτερον κόπον.

Ἐπειδὴ ἡ γῆ ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀποσυνηθῇ διὰ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν ἐπη-

ρειῶν, πρέπει, ἀμέσως μετὰ τὰς φθινοπωρινὰς σπορὰς, νὰ γίνῃ σκάψιμον βαθὺ εἰς τὸ ἔδαφος τὸ προωρισμένον διὰ τὴν φυτεῖαν. Κατὰ τὸ ἔαρ χρειάζεται πάλιν μία ἐλαφρὰ σκαρὴ καὶ ἐν βωλοκόπημα, ἔπειτα δὲ ἀνοίγονται αἱ ὄπαί. Ἡ ἔκτασις αὐτῶν πρέπει νὰ ἔχη 70 ὑφεκατόμετρα μῆκος, 40—50 πλάτος καὶ 50 βάθος. Τοῦτου γενομένου, σκαλιζέται καλῶς τὸ βάθος διὰ τῆς ἀξίνης, κοιλιίνονται τὰ πλευρὰ καὶ ἔπειτα καταρρίπτονται, βωλοκοπούμενον καὶ τριβομένου τοῦ χώματος ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον.

Ἡ ὄπῃ πρέπει νὰ πληρωθῇ τόσον ὥστε τὸ κάτω μέρος τοῦ στελέχους τοῦ φυτευομένου δειδρίου νὰ εὐρίσκεται 30 ὑφεκατόμετρα κάτωθεν τοῦ πέριξ ἑδάφους. Τοῦτου γενομένου, ὅστις καιρὸς καὶ ἂν ἦναι, πρέπει νὰ ρίπτωμεν μίαν ἢ δύο λίτρας ὕδατος διὰ νὰ συνενωθῇ ἡ μικρὰ ρίζα μετὰ τοῦ πέριξ χώματος, ὑπερ εὐκολύνει τὴν ἀναδύστησιν. Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἐὰν ὁ καιρὸς ἦναι ξηρὸς, χρειάζεται ὄχι βωλοκόπημα, ἀλλὰ σφυροκόπημα, διὰ νὰ συντριβῇ ἡ σχηματισθεῖσα πλάξ καὶ νὰ στερεωθῇ τὸ ἔδαφος εἰς τὰς ρίζας τοῦ δένδρου. Πρὶν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς χορτοκοπίας, πρέπει νὰ γίνεται ἐν ἐλαφρῶν βωλοκόπημα εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πεφυτευομένου ἀγροῦ τὰ πράγματα μένουσι τότε εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν μέχρι τοῦ ἔαρος τοῦ ἐπομένου ἔτους. Ἐν ἦναι δυνατὸν, ἀπλόνομεν κατὰ τὸν ἰούνιον πλησίον τοῦ Εὐκάλυπτου λεπτὸν χῶμα $\frac{1}{4}$ ἢ $\frac{5}{8}$ ὑφεκατομέτρων. Τοῦτο εἶναι λίαν ὠφέλιμον.

Κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔαρ, ὀμαλιζόμεν τὸ ἔδαφος καὶ περιχώνομεν πιέζοντες τὸ χῶμα διὰ τῶν ποδῶν, ὅπερ στερεοῖ τὸ δένδρον.

Ἐὰν ὁ Εὐκάλυπτος *Globulus* πρέπει νὰ φυτεύεται τὴν ἀνοιξιν, τὸνναντίον τὰ εἶδη *Grevillea*, *Casuarina*, *Acacia* καὶ τὸ *Red gum* πρέπει νὰ φυτεύονται τὸ φθινόπωρον. Οἱ σπόροι τῶν δένδρων τούτων σπειρόμενοι τὸ φθινόπωρον δὲν ἐπιτυγχάνουσι. Πρέπει λοιπὸν νὰ σπείρωνται κατὰ τὸν φεβρουάριον, τὸ δὲ φθινόπωρον εἶναι ἡ εὐνοικότερα ἐποχὴ πρὸς μεταφύτευσιν. Ὅθεν ἀπαιτεῖται νὰ κροστομαίζωνται αἱ γαταὶ καὶ νὰ ἀνοίγωται αἱ ὄπαί ἅμα ἀρχομένου τοῦ ἔαρος.

Εἶναι προσέτι ὠφέλιμον νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὁ Εὐκάλυπτος βλαστήσας εἰς τὴν γῆν ἐπὶ ἐν ἔτος καὶ φθάσας εἰς ὕψος δύο μέτρων, εἶναι κάλλιστος πρὸς μεταφύτευσιν.

Τὰ τοιαῦτα δένδρα πρέπει πρὸ πάντων νὰ τίθενται εἰς δημοσίας πλατείας, εἰς τὰ ἄκρα τῶν λεωφόρων, εἰς τὰ προαύλια τῶν ἀγροκηπίων. Εἰς ὅλα τέλοσ

τὰ μέρη ὅπου, ἐὰν ἐφυτεύοντο, μικρότερα, θὰ ἠδύναντο τὰ ζῶα καὶ τὰ παιδιὰ νὰ τὰ καταστρέψωσιν. Α. Μ.

ΚΑΛΑΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗ (α)

Ἐξ Ἰνδιῶν παρηκολούθει τὸν στρατὸν τοῦ βασιλέως, προσκλήσει αὐτοῦ, γέροντις σοφὸς Ἰνδὸς, μέγας θαυμαστὴς τῆς δυνάμεως καὶ τῆς φιλομαθείας τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ περ ἐπισύρων τούτου ἔνεκεν καθ' ἑαυτοῦ τὴν ὄργην καὶ τὰ σκώμματα τῶν συναδέλφων αὐτοῦ βραχυμάνων. Ἡ ἄκρα αὐτοῦ σεμνότης, ἡ σοφία καὶ ἡ εὐσέβεια, ἐνέπνευσαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς πάντα τὸν στρατὸν μέγα σέβας, ὑπερ τοῦ γέροντος τούτου σοφιστοῦ τῆς Ἰνδίας. Ὅθεν πολλοὶ ἐπίσημοι καὶ σπουδαῖοι ἄνδρες, οἱοί φέρ' εἰπεῖν Ἡτολεμαῖος ὁ Λάχου καὶ Λυσίμαχος· ὁ σωματοφύλαξ, περὶ πολλοῦ εἶχον τὴν διδασκτικὴν αὐτοῦ συναναστροφὴν. Ἐκάλουν δ' αὐτὸν οἱ Ἕλληνες Κάλανον, ἐνῶ τὸ πάτριον αὐτοῦ ὄνομα ἦν Σφίνης (β). Ἦν δὲ γέρον ἐβδομηκοντούτης· οὐδέποτε ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ ἠσθένησε· καὶ πρῶτον ἐν τῇ περσικῇ ταύτῃ χώρᾳ (ἐν Σούσις) ἠσθάνθη ἑαυτὸν κακῶς διακείμενον. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι δὲν θέλει νὰ διάγῃ τοῦ λοιποῦ βίου ὀδυνηρὸν, καὶ ὅτι εἶναι πολὺ κάλλιον ν' ἀποθάνῃ, πρὶν οἱ σωματικοὶ αὐτοῦ πόνοι ἀναγκάσωσιν αὐτὸν νὰ μεταβάλῃ τὴν πρώτην αὐτοῦ καὶ συνῆθη διαίταν. Ὁ βασιλεὺς ἀληθῶς ἀγαπῶν αὐτὸν διὰ τὴν παρησίαν αὐτοῦ καὶ τὴν φιλομαθειαν, ἐξήτησε παντοιοτρόπως νὰ πείσῃ αὐτὸν, ἵνα μὴ θυσιάσῃ ἑαυτὸν ἄνευ λόγου· ἀλλ' ὁ σοφὸς τῆς Ἰνδίας ἀπεκρίθη αὐτῷ μετὰ σταθερότητος, ὅτι περ' Ἰνδοῖς οὐδὲν θεωρεῖται αἰσχρότερον ἢ ἡ ταραχὴ τοῦ πνεύματος ἔνεκεν τῶν πόνων τοῦ σώματος· τὰ ἔθιμα τῆς θρησκείας αὐτοῦ ἀπαιτοῦσιν, ἵνα ἤδη ἀναβῇ τὴν πυρὰν· τέλος δὲ καὶ ἐπιθυμεῖ μακρὰν τῆς πατρίδος ὄν, ν' ἀποθάνῃ κατὰ τοὺς νόμους αὐτῆς. Διέταξεν λοιπὸν ὁ Ἀλέξανδρος τὸν Ἡτολεμαῖον τὸν σωματοφύλακα, ἵνα παρασκευάσῃ τοῦ μάρτυρος τούτου Ἰνδοῦ τὴν πυρὰν καὶ μετὰ πάσης λαμπρότητος τελέσῃ τὰ τῆς κηδείας· αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς δὲν ἠθέλησε νὰ ἦναι παρὼν εἰς τὸν διὰ πυρὸς θάνατον τοῦ πεφιλημένου γέροντος. Ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ ὥρισμένη τοῦ μάρτυρίου ἡμέρα, ἀπὸ πρωτῆς παρετάχθη

ἅπας ὁ πεζὸς καὶ ἱππικὸς στρατὸς ἐν μεγάλῃ στολῇ· εἶτα δι' ἤλασαν καὶ οἱ ἐλέφαντες ὡς εἰς πόλεμον παρεσκευασμένοι· μετ' αὐτοῦ δὲ εἶποντο πλῆθος ἄλλο ἀνθρώπων, φερόντων χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ ἐκπώματα, θυμιάματα παντοία, καὶ βασιλικά ἐνδύματα, ἵνα ρίψωσι καὶ ταῦτα μετὰ τῶν θυμιαμάτων εἰς τὴν πυρὰν· τελευταῖος δὲ ἐφέρετο αὐτὸς ὁ Κάλανος ἐπὶ κλίνης μὴ δυναθεῖς ὑπὸ ἀδυναμίας νὰ ἐπιβῇ τοῦ παρασκευασθέντος ἵππου, ἐστεφανωμένος κατὰ τὸν νόμον τῶν Ἰνδιῶν καὶ ἄδων Ἰνδοῖσι ὕμνος πρὸς τὸν Θεόν. Ἡ δὲ πυρὰ ἦν κατασκευασμένη ὑπὸ πολυτίμων ξύλων, σμόνης, κυπρίσων καὶ κέδρων. Ὅτε δὲ ἡ συνοδία ἔφθασεν εἰς αὐτὴν, ὁ Κάλανος κατέβη ἐκ τῆς κλίνης, ἔλαβε τὴν δεξιάν πάντων τῶν περὶ αὐτὸν, ὡς σημεῖον τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ἀσπασμοῦ, καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς, ἵνα εἰς τὴν αὐτοῦ ἀνάμνησιν τὴν ἡμέραν ἐκείνην μετὰ τοῦ βασιλέως εὐθυμῆσιν καὶ διασκεδάσωσιν αὐτὸν· ὁ δὲ εἶπε, μετ' ὀλίγον χρόνον ὄψεται ἐν Βαβυλώνι. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν μὲν Νυσαιὸν ἵππον ἐχάρισεν τῷ Λυσιμάχῳ, ὃν ἠγάπα πολὺ, τὰ δὲ ἀργυρὰ ἐκπώματα καὶ βασιλικά ἐνδύματα τοῖς λοιποῖς παρεστῶσι. Τελευταῖον δὲ ἐπευξάμενος, καὶ κατασπείσας ἑαυτοῦ, καὶ κείρας τὴν κόμην αὐτοῦ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πυρὰν ἡσύχως καὶ ἀταράχως. Ἐπ' αὐτῆς δὲ γενόμενος ἔτι ἄπαξ ἠτένισε τὰ βλέμματα αὐτοῦ κάτω πρὸς τὸν στρατὸν, ἐστράφη πρὸς τὸν ἥλιον, ἔκλινε τὸ γόβυ καὶ προσήχετο· τοῦτο δὲ ἦν καὶ τὸ σύνθημα πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ πυρός. Ὡς δὲ τοῦτο εἰς τὴν πυρὰν ἐνεβλήθη ἐφθέγγαντο πᾶσαι αἱ σάλπιγγες (οὕτως ἐξ Ἀλεξάνδρου προστεταγμένον), καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ ἐπηλάλαξε, καὶ οἱ ἐλέφαντες συνεπήχησαν τὸ δξύ καὶ πολεμικόν, ὡς ἂν καὶ οὗτοι ἠθελον νὰ τιμῆσωσι τὸν θνήσκοντα μάρτυρα τῆς πατρώας χθονός. Ὁ δὲ, ὡς ἀπ' ἀρχῆς προσευχόμενος ἐγονυπέτησεν, οὕτως ἔμεινεν ἀκίνητος μέχρις οὗ αἱ φλόγες πανταχόθεν συνεκάλυψαν αὐτὸν, ἀφανίσασαι ἀπὸ τὰς ὕψεις τῶν θεατῶν (α). Λέγεται δὲ τότε, ὅτι καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἰνδοὶ ἐβρίθθησαν εἰς τὰς φλόγας, αἵτινες κατέκαυσαν τὸν εὐσεβῆ τούτου γέροντα. Μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποθανόντος ἀγῶνας τεχνικὸν καὶ γυμνικὸν ἐτελέσθησαν. Τούτοις δὲ προσετέθη διάφορός τις ἄλλος ἀγὼν καὶ στέφανος ἀκρατοποσίας κατὰ τὰ Ἰνδικὰ

(α) Ἐκ τῆς ἱστορίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου κατὰ Δρωύζην ὑπὸ Κ. Φρεστίου.

(β) Ἐκαλεῖτο δὲ Σφίνης· ἐπεὶ δὲ κατ' Ἰνδικὴν γλῶσσαν τῷ Καλέ προσαγορεύων, ἀντὶ τοῦ χαίρειν, τοὺς ἐντυγχάνοντας ἠσπάζετο, Κάλανος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὀνομάσθη. Πλούτ. Ἀλέξ.

(α) Ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπερ-Κάλανου τοῦ Ἰνδοῦ ἱκανοὶ ἀναγεγράφασιν, οὐκ ἀρετὰ πάντα εἰς ἀνθρώπους, ὅτω γυνῶναι ἐπιμελής, ὅτι ὡς καρτεροὶς ἐστὶ καὶ ἀκίνητος γνώμη ἀνθρωπίνῃ, ὅτι περ εἴηλο ἐξεργάσασθαι. Ἀβρίαν. 7,3.

ἔθιμα. Ὁ ἐν αὐτῷ δὲ πλεῖστον πινὼν ἦν ὁ Πρόμαχος, δὲ προσελθὼν μέχρι χουῶν τσσαρῶν, καὶ λαβῶν τὸ νικητήριον, γέφανον ταλάντου, ἡμέρας τρεῖς ἐπέζησεν. Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, τσσαραράκοντα καὶ εἰς ἀπέθανον πίνοντες, ἰσχυροῦ ἐκ ἐκ τῆς μέθης κρούους ἐπιγενομένου.

ΟΙ ΔΥΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Συνέχεια.

— Ἄ! πόσον εἶμαι μικρός!... πόσον εἶμαι παιδίον!... Ἐργηγορῶν βλέπω ὄνειρα... Αἱ! τί κάθημαι... Ἐμπρός!... Τὸ ἔργον δέον νὰ συντελεσθῇ. Ἄς ἀφήσω κατὰ μέρος τὰς μωρίας...

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ νέος ἔκυψεν ὕψως ἀναλάβη τὴν μάχαιραν, ἥτις ἐν τῇ παραφορᾷ του, εἶχεν ἐξολισθήσει, ἀνεπαισθήτως, τῶν χειρῶν του.

Μεθ' ὅλην ὁμῶς τὴν ἀπόφασίν του, ἔστη ἐκ νέου, κρατῶν τὴν μάχαιραν ἐν τῇ χειρὶ καὶ ἀποθαυμάζων τὴν νεανίδα. Τὸ ἀληθές εἶναι, ὅτι εἶχεν ἄδικον. νομίζων τὰς εἰκόνας ἀνεπιτυχεῖς.

Ἦγειρεν ἐκ νέου τὴν χεῖρα, ἀλλὰ, πρὶν ἢ προφθάσῃ νὰ κατενέγκῃ τὸ κτύπημα, κρότος ἐλαφρὸς ἠκούσθη ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ σπουδαστηρίου του.

Προσπαθῆσας νὰ δώσῃ ὄσων ἡδύνατο ἡρεμίαν εἰς τὸ πρόσωπόν του, διορθώσας τὴν κόμην, τακτοποιήσας τὸ ἐνδυμά του, ἔσπευσε νανοῖξῃ τὴν θύραν.

Ὁ κρούσας αὐτὴν ἦτο ὁ Ἀχμέτ, ὅστις καὶ εἰσῆλθε περίλυπος καὶ κατηφής.

— Καλῶς ἦλθες, ἀδελφέ, εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος μειδιών. Οὐδέποτε ἡδύνασο νὰ με ἐπισκεφθῆς εἰς καταλληλοτέραν ὥραν.

Ὁ Ἀχμέτ ἐμειδίασεν ἐπίσης θλιβερῶς, ἀλλὰ μὲν ἀνήγειρε τὸ βλέμμα καὶ ἐν ᾧ! θαυμασμοῦ ἐξῆλθε τῶν χειλέων του.

Τόσον ἢ εἰκὼν, ἦν εἶχε πρὸ αὐτοῦ, ἦτο ὁμοία καὶ ἀκριβής.

— Ἀλλὰ τί ἔχεις, Ἀχμέτ; ἐξηκολούθησεν ὁ Πέτρος. Διατί τόσον ὀνοφρυς;

Ὁ Τοῦρκος περιωρίσθη μόνον νᾶναστενάξῃ.

Ἐὰν θλίψις τις βαρὺν τὸ στῆθος σου, ἐὰν δυστυχία σὲ ἐπαπειλῇ, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ἔλθε, ρίφθητι εἰς τὸ στῆθος τοῦτο τὸ ἀδελφικόν, ἐναγκαλισθητί με. καὶ θλιούσης τοὺς στεναγμοὺς αὐτοῦ, θὰ τὸ αἰσθανθῆς ταρασσόμενον ὠσαύτως ὑπὸ κλύδωνος, ὑπὸ θυέλλης παθῶν ἀνιάτου.

— ὦ Πέτρε μου! ἐψιθύρισεν ὁ ἀγαθὸς Μουσουλμάνος. ὦ Πέτρε μου, ὦ ἀδελφέ μου!...

— Ἀχμέτ!... Τί ἔχεις Ἀχμέτ;... Ἀπὸ πότε τὰ χεῖρά του ἀδελφοῦ μου ἐκλεί-

σθησαν καὶ σιωπῶσιν αὐτῶ πρὸ τοῦ Πέτρου;

Ὁ Ἀχμέτ ἔκυψε τὴν κεφαλὴν, ἐνφάδρου ἐκυλίσθη ἐπὶ τῆς παρειᾶς του.

— Λοιπὸν τόσον μέγα καὶ φοβερὸν εἶναι τὸ μυστικόν, ὅπερ θὰ μοι εἴπης, ὥστε τσσαύτην ὥραν σιωπᾶς, νομίζων ὅτι ἡ ἀδελφική μου καρδιά εἶναι τόσον μικρά, ὥστε νὰ μὴ ἔχη τὴν δύναμιν νὰ τὸ περιλάβῃ... Σιωπᾶς ἀκόμη;

— ὦ Πέτρε μου, ὦ ἀδελφέ μου! ἀνέκραξεν ὁ Ἀχμέτ, ριπτόμενος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Πέτρου καὶ κρύπτων τὸ πρόσωπόν του εἰς τὸ στῆθος του. Ἡ ἀδελφή μου, ἡ Καληλιὲ ἀποθνήσκει!....

— Τί λέγεις;... Ἐκανάλαβέ το πάλιν!... ὦ Θεέ μου! ὦ Πλάστα μου!... ἀνέκραξεν ἔκφρων ὁ Πέτρος καὶ κατέπεσεν ὡς ἀναισθητος ἐπὶ τινος ἔδρας.

— Προφῆτα, βοήθει με! ἐφώνησεν ὁ Ἀχμέτ κάτωχρος γενόμενος. Δὲν ἀρκεῖ ἡ μία δυστυχία, μοι δίδεις καὶ ἄλλην. Πέτρε μου, ἐξηκολούθησε προσπαθῶν νὰ βοηθήσῃ τὸν νέον, Πέτρε μου, ἴσως δὲν ἐξεφράσθη καλῶς... ἴσως εἶναι ψεύδος! ὦ! εἶναι ψεύδος!... Ἡ ἀδελφή μου εἶναι καλά, δὲν ἔχει τίποτε.

Ἴδὼν δὲ τὸν Πέτρον συνερχόμενον ἐκ τοῦ ἀπελπισμοῦ του:

— Ἀπὸ τινος χρόνου, προσέθηκε, πάσχει, φθίνει, ἔγεινεν ὠχρὰ, μαραίνεται... Ἀγκαστος νόσος ὑποσκάπτει τὰς ὠραίας τῆς παρειᾶς. Ἀλλὰ σήμερον ἔμαθον τὴν ἀσθένειάν σου, σήμερον μοι ὠμίλησε περὶ σοῦ, σήμερον με ἠρώτησε τί γίνεσαι... Θὰ με συνδράμῃς, ἀδελφέ μου, νὰ τὴν σώσωμεν, νὰ τὴν θεραπεύσωμεν; Δὲν εἶναι ἀλλήθες ὅτι θὰ με συνδράμῃς;

Τοῦ Πέτρου ἡ κεφαλὴ κατέπεσεν ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ στῆθους σύννου καὶ σκυθρωπή. Ἐβλεπεν ὅτι ἡ θεραπεία τῆς νέας καθίστατο δύσκολος, ἀφοῦ ὁ μόνος ὑπάρχων τρόπος αὐτῆς ἦτο σχεδὸν ἀδύνατος.

— Θὰ σὲ συνδράμω, Ἀχμέτ, θὰ σὲ βοηθήσω, ἀδελφέ. Καὶ εἶναι λόγος αὐτὸς, τὸν ὁποῖον μοι λέγεις;

— Θὰ με βοηθήσῃς, Πέτρε, τὸ ἠξέυρω, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ εὐρω πῶς. Γνωρίζεις ὅτι δύσκολα ἀπαιτεῖ ἡ ἀδελφὴ μου;...

— Περὶ τούτου ἀκριβῶς συλλογίζομαι....

— Ἠξέυρεις ὅτι τὸ μόνον μέσον τῆς θεραπείας εἶσαι σὺ καὶ ὅτι ἡ συχνὴ παρ' αὐτῆ παρουσία σου δύναται μόνον νὰ τῇ ἀποδώσῃ τὴν υγείαν;

[Ἔπειτα συνέχεια].

ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΝΥΔΑΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Κατὰ τοὺς ἐνέα πρώτους μῆνας τοῦ 1878 ἡ κίνησις τῶν ἐπιβατῶν ἐν τοῖς ἰαφόροις σιδηροδρομικαῖς σταθμοῖς τῶν Παρισίων ἀνήλθεν εἰς 37.467,799 ἄτομα. Κατὰ τὴν Ἐκθεσίαν τοῦ 1867 ἡ κίνησις αὐτὴ δὲν ἔφθασε τὸν ἀριθμὸν τῶν 13 ἑκατομμυρίων ἄτόμων.

ΒΑΡΥΤΙΜΟΝ ΦΙΛΗΜΑ.

Ἐν τινι εὐεργετικῇ ἀγορᾷ τῶν Παρισίων ἀνετέθη τῇ πριγκιπέσσῃ Μέτερνιχ. ἡ πώλησις ἀνθένων. Ἐν ᾧ τὸ πλῆθος, μεμαγευμένον ὑπὸ τῆς καλλονῆς καὶ τῆς κομφοτάτης αὐτῆς στολῆς, διακρινομένης μάλιστα διὰ τινος χαριεστάτου πύλου, ἀριστουργήματος τῆς Mme Dufourmantelle, ἔβριπτεν εἰς τὸν δίσκον αὐτῆς τὸ χρυσοῖον ἀφειδῶς, Ἔωσός τις ἀριστοκράτης ἐφάνη ὄλιως ἀπαθῆς ἐνώπιον τῆς εὐγενοῦς κυρίας.

— Θέλετε κανὲν βόδον; ἠρώτησεν ἡ πριγκιπέσσα. — Ὁχι, Κυρία, θέλω ἐν φίλημα καὶ δίδω ὅ,τι θέλετε. Οἱ παρστώτες ἐξεπλάγησαν μεγάλως. Αἱ κυριαὶ ἠρυθρίασαν ὡς καὶ ἡ πριγκιπέσσα, ἀλλὰ πρὸς στιγμὴν συνελθοῦσα δὲ καὶ μειδιῶσα πάντοτε εὐμενῶς.

— Θέλετε ἐν φίλημα, ἀπήντησεν; ἀλλὰ τί θὰ δώσῃτε ἀντ' αὐτοῦ εἰς τοὺς πτωχοὺς;—100,000 φράγκων!—«Δέχομαι», ἀπήντησεν ἡγεμονίς, καὶ ἡ θυσία ἐγένετο! Τὸ φίλημα ἐδόθη ἡχηρότατον ἐν μέσῃ τῇ Ἀγορᾷ ἀλλὰ καὶ τὰ ἑκατοντακισχία φράγκα εἰσῆλθον συγχρόνως εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πτωχῶν.

Ἡ ἐν Παρισίοις Παγκόσμιος Ἐκθεσίς ἀνοιχθεῖσα τὴν 1 μαΐου ἐκλείσθη τὴν 10 νοεμβρίου, διήρκεσεν ἐπομένως 193 ἡμέρας. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα εἰσπραχθήσαν, κατὰ τὸ Στατιστικὸν Δελτίον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας, ἐν ὄλῳ 12,623, 847 φράγκα. Περιλαμβανομένης δὲ καὶ τῆς ἡμέρας τῆς τελετῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐκθέσεως, τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς εἰσελθόντων, τῶν ἐργατικῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν δι' εἰσπηθρίων ὑπηρεσίας εἰσερχομένων, εἰσῆλθον ἐν τῇ Ἐκθέσει καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῆς 16,159,749 ἄτομα. Ἡ μεγαλύτερα συρροὴ ἐγένετο κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ὅτε εἰσπραχθήσαν 2.720, 595 φράγκα, καὶ ἡ μικροτέρα τὸν μῆνα μάτον, εἰσπραχθέντων 1,278,860 φράγκων.

Κατὰ τὴν Ἐκθεσιν τοῦ 1867 εἰς-
πράχθησαν ἐξ εἰσιτηρίων 8,407,209
φράγκα, ἤτοι κατὰ 4,216,638 ὀλιγώ-
τερκ.

Κατὰ τὸ ἀπὸ 1 μαΐου μέχρι νοεμ-
βρίου χρονικὸν διάστημα, ἀφίχθησαν ἐν
Παρισίοις 218,622 ἀλλοδαποὶ μεταξὺ
τῶν ὁποίων

Ἄγγλοι	64,044
Βέλγαι	24,449
Γερμανοὶ	23,524
Ἴταλοὶ	16,417
Ἀμερικανοὶ	14,550
Ἑλβετοὶ	13,284
Ἰσπανοὶ	10,234
Αὐστριακοὶ	9,072

Ἄθλον δυσμορφίας. — Εἰς Βρυξέ-
λας ἀφίκετο πρό τινων ἑβδομάδων πλού-
σιος Ἀμερικανὸς, ὅστις ἀπάντων ἐφειλ-
κύσατο τὴν προσοχὴν διὰ τῆς τερατώ-
δους δυσμορφίας του. Προσκληθεὶς ὑπὸ
τοῦ ἀμερικανοῦ προξένου εἰς ἐσπερινὴν
συναναστροφὴν, διηγήθη τὸ ἐξῆς ἀνέκ-
δοτον. Ἐν ᾧ κατόκει ἐν Νεβάρκ τῆς
τῆς νέας Γερσῆς καὶ ἐσκόπτετο ἀναφαν-
δῶν ἐπὶ τῇ δυσειδεῖα του, ἐβουλεύθη νὰ
θεβαιωθῆ, ἂν ὑπῆρχεν ἐν τῇ πόλει ἐκεί-
νῃ ἕτερος ἀδικηθεὶς ὑπὸ τῆς φύσεως πε-
ρισσότερον ἢ αὐτός. Ἐκῆρξε λοιπὸν διὰ
τῶν ἐφημερίδων διαγωνισμὸν τῶν ἀσχί-
μων καὶ ὑπέσχετο ἔπαθλον 1000 τάλ-
ληρα εἰς τὸν δυσειδέστατον. Κατὰ τὴν
ρητὴν ἡμέραν προσήλθον ἐνώπιον τῶν
ἐλλανοδικῶν περὶ τοὺς ἐξήκοντα, ἀλλὰ

μετὰ αὐστηρὰν δοκιμασίαν ὁ πρόεδρος
ἀπένευμε τὸ ἔπαθλον πρὸς τὸν ἀθλοθέ-
την.

ΟΠΟΙΟΣ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Εἶν' ὁ ποιητὴς τὸ ἄνθος πανταχοῦ τὰ μῦρα χέον'
ἔαρος τερπνοῦ ἢ δρόσος' ἢ μαρμαίρουσα σταγῶν'
εἶν' ὁ κελαρύζων βύαξ καὶ ὁ ζέφυρος ὁ πνέων'
ἢ μαρμαρυγὴ τοῦ πόντου καὶ τοῦ φλοίσβου ὁ

[ἀγών.

Εἶν' ὁ φάρος ναυαγούντος' ὀδηγὸς ἀστήρ δαίτου'
ἢ ἐν τῇ νυκτί λυγρὴ συμπαθὴς φωτὸς ἀπτεῖ'
ἄστυλον τοῦ διαβάτου' ὄσας τοῦ ἐρημίτου'
ἢ παυσίλυπος ἰτέα καὶ παυσίλυπος κοιτίς.

Εἰς τοῦ ποιητοῦ τὰ στήθη ἢ ἀγάπη ἐμφωλευεῖ'
καὶ τὸ ἔλεος, τὴν χάριν, ἢ ψυχὴ του ἐκδηλοῖ.
Ἡ καρδία του τὴν φύσιν σύμπασαν διερμηνεῖ,
καὶ τὸ ὄμμα του τὴν αἴγλην τοῦ Παντός διαλαλεῖ.

Δόρυ εἶναι ἢ πατρίς του' καὶ ἀσπίς του, ἢ θρη-
σκεία.

Μήτηρ, ἢ ἐλευθερία' καὶ πατὴρ ὁ οὐρανός'
Ἄλλ' ἐνῶ τὸ πᾶν εὐρύνει ἢ εὐρεῖά του καρδία,
εἰς τὸ Γολγοθᾶ.. νὰ θνήσκῃ προωρισθῆ ἀλγεῖνως.

ΕΓΓ. ΔΑΝΤΣ.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΘ'.

ΠΝΥΞ—ΝΥΞ—ΠΥΞ

Ἐλυσαν αὐτὸ πρῶτος ὁ κύριος
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΙΟΥΡΑΗΣ

ὅστις καὶ παρακαλεῖται νὰ προσέλθῃ νὰ
λάβῃ τὸ γέρας.

Κατόπιν δὲ αἱ κυρίαι Ἑλένη Κολποδί-
νου, Μαρία Ν. Δαμασκηνοῦ καὶ Νίτσα
Κωνσταντίνου' οἱ κκ. Δημ. Καλογερόπου-
λος, Ι. Τέταλης, Γρηγ. Σταματελόπου-
λος, Δ. Α Βερενίκης, Ἐμ. Γ. Σα... κλ.

ΑΙΝΙΓΜΑ Κ'

Σοφώτατος διδάσκαλος τοῦ κόσμου ἐγὼ ὑπῆρξα·
ἐδίδαξα, ἐμόχθησα, τὰ πνεύματα ἀνήψα,
τὴν ἀγνωστον ἀλήθειαν ἀνέπτυξα πρεπόντως,
ἂν καὶ ἐδέχθην θλιβεράς ἀνταμοιβὰς ἀφθόνως.
Θρησκείας λάτρες ἀκριβῆς' με ἄγρυπνον τὸ ὄμμα
τὸ ὄμμα μου σέσεται ἐκ στόματος εἰς στόμα.
τὴν κεφαλὴν μου τόλμησον ἤδη νὰ ἀποκόψῃς
καὶ τόνου θέσιν ἄλλαξον ἂν θέλῃς νὰ με νοιώσῃς.
Καὶ ὁ ποιμὴν ὁ δυστυχῆς ὅπταν εἰς λειμῶνας
ἴδῃ τὸν χόρτον ἀφθονὸν καὶ κεκμηκῶς καθήτη;
εὐθὺς ἐμὲ εἰς χεῖράς του μέσα εἰς τοὺς θαμνῶνα
ἀναλαμβάνει εὐθυμοσ, πρὶν ἢ ἀγῆ ἀρχίσῃ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ.

Εἰς τὸν πρῶτον λύτην ἐκ τῶν συν-
δρομητῶν τοῦ ἀνωτέρου αἰνίγματος δι-
δεται ὡραία κεχρωματισμένη εἰκὼν
παριστάνουσα τὰς τρεῖς χάριτας.

Ἐὸ «Παρθενῶν» ἀγγέλλει πᾶν βί-
βλιον οὐτινος ἀντίτυπον ἤθελε στα-
λῆ ἀσφαλῶς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Εἰς πάντα νέον ἐγγραφόμενον συνδρομητὴν προπληρόνουντα τὴν ἐτησίαν ἢ
ἐξαμηνιαίαν συνδρομὴν προσφέρεται ΔΩΡΕΑΝ τὸ ὡραῖον μυθιστόρημα τοῦ δια-
σήμου γάλλου μυθιστοριογράφου **MERY «Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΕΝΙΕΡΟΣ»**
ὡραῖος τόμος ἐκ 300 σχεδὸν σελίδων τιμώμενος ἀντὶ δραχ. 5.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Παρθενῶνος» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν
Πειραιῶς καὶ Γεραίου ἀριθ. 30.

ΕΝ ΣΥΡῶ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίω.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ » » κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ
ΕΝ ΝΑΥΠΛΙῶ » » κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῶ
ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ » » κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ
ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς Σφιγγός.
ΕΝ ΙΘΑΚῃ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Παυλάτῳ.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡᾶ » τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ
ΕΝ ΖΑΚΥΝΘῶ παρὰ τῷ κ. Σ. Τσακασιάνῳ.
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Ὁ-
δυσσεῖ Παναγοπούλῳ.
ΕΝ ΒΡΑΙΛᾶ, παρὰ τῷ Κυρίῳ Κλεάνθῃ Πα-
πάζογλῃ.